

Creation / Methode / Education

Kateřina Dytrtová /Martin Raudenský

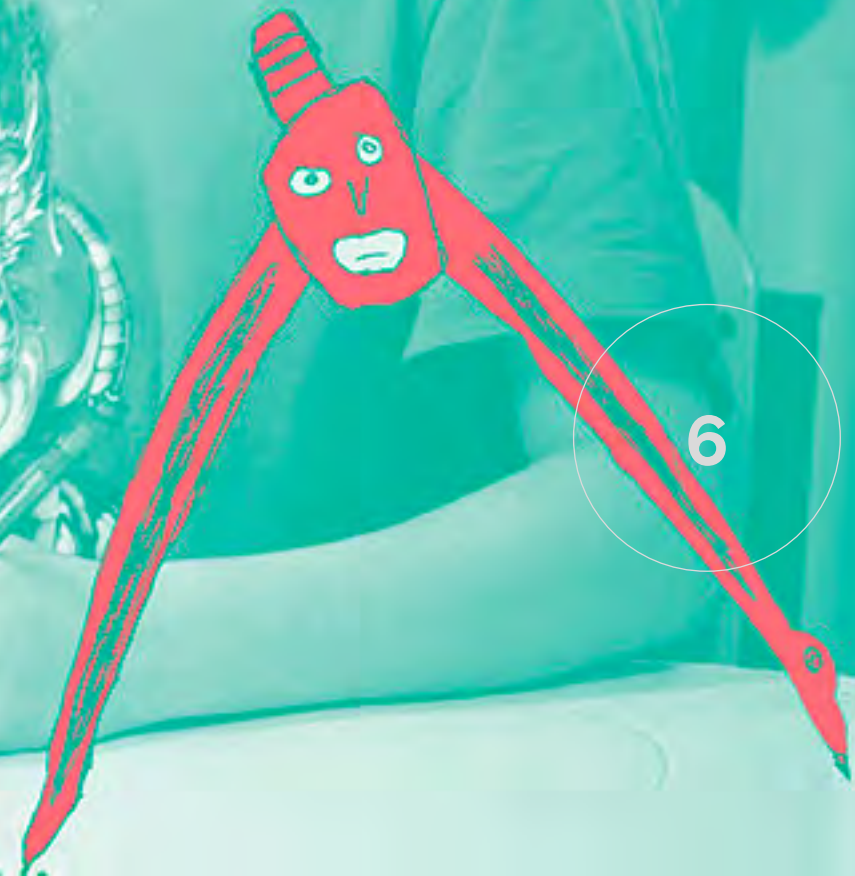

Both projects have been lasting for several years (four and two) and have included the creation of art education programs, their verification in practice in work with pupils and students, including subsequent analysis and reflection.

REPETE

REPETE

REPETE

The final output of the projects was publishing of two books: *Co-text* and *Expression, Relationships and Processes*.

Ko-text

Tvar, zvuk a gesto, tvůrce, učitel a žák
Kateřina Dytrtová, Martin Raudenský

Obsah krabice tvoří kromě knihy sada papírových
hříček. Plakát poslouží k hodu vložkovou na terč.
Flipbook naučí možnost fázoval kresbu a zkoumat
principy animace. Šablony zaručí práci a motivem
v seri. Jednotlivé karty, herní plán a zrcátka
představují pole pro hry, jejichž návrhy jsou
umístěny na vložném CD, respektive v souboru
materiálů edičních prostřednictvím cloudu.

© 2015

Fakulta umění a designu Univerzity Jana

General principle of the project was a dialogue between two art teachers of different specializations (a graphic designer, an educator and a theoretician) general school pupils between the ages of six and ten.

Krip

Krip

Krip

In addition
studios and
practices.

Please send us
people in your s

The films' submitte

during the exhibit

Requirements & conta

- Maximum Length: 10 min.
- Broadcast without sound
- Maximum data volume: 2 GB

Please send your film by June 30, 2018 the latest to the following address:
litho@kuenstlerhaus-muc.de via wetransfer [<https://wetransfer.com/>]

We look forward to receiving your application and your visit during the Litho Days!

je znamením pro používání jiné
tak těmito trhlínami bylo naznačeno.

Ale místo korektních soustavných dat,
terá vznikají mezi objekty. Jsou sice vy-
ění, přestávky, domluvy, šifry, poznámky,
. Také kulturní podezíravost, sociální na-
pravy lodí... Jsou smíchány míry důležitosti,
nesou si ho částečně s sebou, aby doplnily

raží) a její historie je „vystavena“ a náležitě pro-
výstavy Deball vytvořila zvukovou vrstvu, která
obě audioprůvodce. Hlasy odborníků, pamětníků
konceptu výstavy na komplexní historii Hamburg
a exponáty vytvořené pro tuto výstavu. Kdo si nedá
ných doprovodných textech výstavy, nemůže porozu-
ntel lokomotivy po explozi leží opodál Liebermannovy
ou objekty, které Deball nevytvořila, ona je na-
kontextu.

prstev roli, aktuálních a minulých,
roli. Je to výstava ko-textů,
mění svou dráhu

JS(4): „Ano – o identitě
dla se můžeme pře-
svědčit až teprve tehdy,
pokoušíme-li se o jeho
změnu – přetváření,
tedy alteraci nebo
variaci (viz Slavík, 2001,
s. 215).“

ran
v číselných
Na to Deball reagoval
101, 102, tak velkou závesnou
v měřítku autentickým otiskem samotné
proč otisk velmi jemnými odstíny na tak
skladech rytmizované látky je nejlepší
ruinu nafotit, mohla natočit video, ale
nou archeologickou metodu. Mohl
bezkonfliktně barvenou tkaninu.
vlát a přeskládat, chovat se ry-
objektu sama píše v „novinách
novin, 108a, 108b.

Když nezkonfrontujeme do-
kým materiálovým transferem
doslovnostem památky
z Mshatty, tentokrát n-
muzeální kus reaguj-
(z doby, kdy se ruín-
a „zachráněný“ pa-
me autentické p-
oblast.

Teď jsme naš-
vztahy nes-
kou, velmi
a velkou
Dalším
kolik

„Jetadlovými atributy“). Tyto strategie „zasázení“ byly vyvrcholením akčních her, kde byly gestické a soutěživé principy vygradovány a využity k inovativnímu, činnostnímu a zážitkovému postprodukčnímu dialogu dospělých tvůrců – dětí. Proměnou ko-textu, odlišným záměrem, znalostí jazyka soudobého grafického designu a umění, vřazením do kontextu „světa umění“ se nastavila situace s dětmi tak, že mohou „uvidět své dílo“ a porozumět vlastní tvorbě jako výpovědi v souvislosti s „jím“. Uvidět ho v kontextu, který jim nechá alespoň tušit sílu oboru a médií. Považuji tuto proměnu „je to moje – není to moje“, „Jsem to já – nejsem to já“, „Považuji to já – neřekl jsem to já“ za velmi podnětnou. Je to vlastně podstata tvorby ve smyslu, vyjádření se. „Uvidět“, tedy vlastně zamýšlet a i myslet své dílo „jako výpověď“. Neřekám cokoliv, říkám to „jako něco“.

Je to po několika stránkách podnětný koncept. Mimo „uvidět své dílo“ je zde konkrétní proměněný ko-text a doslovné prostředky použitého média a přesnosti vztahů, jaká je dětem pochopitelně nepřístupná. Vidí ji samozřejmě ve všech dílech světa umění, ale víme, že ji neumí příliš myslet a díla si spíše prohlíží. Ovšem rozpoznání umění, reliktu umožňuje o pochopení známého začít uvažovat i nové vztahy.

Co s tvým hrdinou udělal rastr? Co se stalo, když tvůj objekt (páskou poslepaný motor v projektu Sklep), ožil a chová se jako lidé při hře „Juk“? Vyskakuje do projekce a je nutné ho kresebně „chytit“, 43 (10–19).

Je to vlastně rozpárané břicho fenoménu tvorba, protože vidíme nervy, svaly tohoto způsobu vyjádření a myšlení a to nikoliv proto, že by nás někdo školometský vychovával k takovému uvažování a chování, prostě „zadarmo“, tím, že s ním pracuji, že se do vím, zároveň myslím změny, ještě zasahují a především, baví mě nové zásahy s hrdinou a „trefou“. Takový typ postprodukce splňuje mnohé, jinak těžko dosažitelné stavy tvůrce: hra má napětí, zažívá sílu sjednocení ve skupině s „jednotnou myslí“ (trefit, zachytit jako první, mít postřeh srovnatelný nebo ještě lepší než ostatní), rozumím tomu, co dělám a vím, proč to dělám, jsem obklopen vizuálně svižnou a inovativní výtvarnou formou (ani to nevím), ale takový vizuální svět působí. Nejsem vyučován, abych si ji vážil, vtipně ji užívám, a tak mě těší.

Světelnou projekci jsme původně koncipovali do zimního období, aby bylo využito sněhu a tkameného denního světla. Silným dataprojektorem, inspirování mappin- gem, jsme chtěli osvětlit těmito světelnými plány část budovy a zahrady. Přesvitit je a v reliktech nechat prosvítat nový kontext, přisát ho do vizuálu, promítat na zdi, kouty, na stromy, na asfalt. Bylo by pěkné, když by nasněžil lehký sněhový poprašek, kdybychom svítili z patra na sněh, kde budeme „odpovědi“ děti na vizuální „otázky“ vy- šlapávat nebo hrabat. Válení koulí by mohlo odnímáním sněhu z vyválených cestiček vytvořit pěkný způsob „dokreslení“. Žáci mohou ovlivňovat, kam obraz zamíříme: vy- zed, kout, omítku, popelnice, myčku aut... Nejdynamičtější by byla projekce dotvo- řená stínem dětí na nějaký proces v provozu, například na myčku aut, jedoucí vlak a podobně. Zásahy koulí by byly akční částí projektu.

Leč časové parametry a „sněh“ nekooperovaly tak, aby k této variantě světelných pro- zůálních otázek po hodu kostkou, která dá volbu: posun skládací, kresebný, střihací... Pro suchou variantu jsme uvažovali papírové koule.

Tvorba dětských „odpovědí“ do projekcí zvětšených na instalaci, do kterých lze vchá- zet a činit, otevírá téma nových prostředků, materiálnosti, fyzikality a fluidnosti ob-

razu. Nasáté nové ko-texty dodají nový význam, který lze sdílet slovy. Příprava těchto koncepcí počítala s hody, pády a dolety jako gestickým domýšlením předchozích kre- sebných projektů: vlašťovka má jiný dolet a „vzdušné gesto“ než prudký míček. Lehký neletí stejně a nedopadne jako těžký. Můžeme počítat s rozličnými expresemi pohybu prostorem i se zvukovými stopami. Může docházet ke zkoumání prostoro- vých podmínek instalace ve vztahu ke kresbě. To jsou témata, která projekt otevírají do budoucna.

Expres, vztahy a procesy“
m textů, kreseb a grafik,
plečným polem zájmu je
její druh a způsob její
ativity. Činnostní a tvořivý
er exprese tato publikace
huje interaktivním pojetím
ové části, kde jsou graficky
cované úkoly určené malým dětem
natech Les, Zahrada, Jiná slova,
oti a Strašidla, zatímco text je
šřován k dospělému čtenáři, učiteli,
rátorovi či zájemci o vizuální obor.

xprese je tak v této publikaci zkoumána
ve třech rovinách: v její konkrétní
činnosti tvořivé oblasti – dokreslování,
přehybání, spojování v obrazové
části; v jejím umělecky závažném,
aktuálním a vlivném uchopení – analýza
nedávných projektů galerie Rudolfinum;
a nakonec v jejím teoretickém
zdůvodnění a pojmovém ukotvení.

Kateřina Dytrtová
Martin Raudenský

ISBN 978-80-7561-087-4

ISBN 978-80-7290-959-9

EXPRES, VZTAHY A PROCESY

PRACOVNÍ SEŠIT

TEORETICKÁ ČÁST

PRACOVNÍ SEŠIT

Tak je exprese vztažena k democi? Sta-
expresivní a gestické dělo Jakuba Španihela, kde důklad se nedostane z marnu, o co
se jedná, provádíme takto vertikální objektiv, čiré a neobchované mládež se spojnou
Vnímáme tři takto vertikální objektiv, čiré a neobchované mládež se spojnou
plánu a vyvážení, kam autor democi, naše mysl je v abstraktních obzoru de-
notaci se neuvádí, a tak k exprese samostatně dochází. Když tomu tak nebývá,
s názvem a neuvádí, a tak k exprese samostatně dochází. Když tomu tak nebývá,
celá oblast budby, zároveň democi, by byla pro člověka bezvýznamná
absolutně zlatu (škrábání). Ořezem dříve-li se, že se dlo tímto
Mala Strana je zlatu (škrábání). Ořezem dříve-li se, že se dlo tímto
promění. Jedná se o dlo (škrábání). Ořezem dříve-li se, že se dlo tímto
a je teprve teď vytvořeny odkaz k baroknímu bání, křtům a monstrem k „Je-
kter odkaz k baroknímu bání, křtům a monstrem k „Je-
odkaz k baroknímu bání, křtům a monstrem k „Je-
dostává se bání, křtům a monstrem k „Je-
protože bání, křtům a monstrem k „Je-
rozpoznání odkazu k baroknímu bání, křtům a monstrem k „Je-
vime, že se vidíme, má ohnův o naši dlo k tomu, že jsme (absolutní) exprese (škrábání), ale když teď
promění. Myšl dodala své optické (nečasové, archeologické) exprese se velmi
a vzhled k Malé Straně a jejímu specifickému baroku a právě v ne vyvíjí tuto de-
notaci promění exprese.

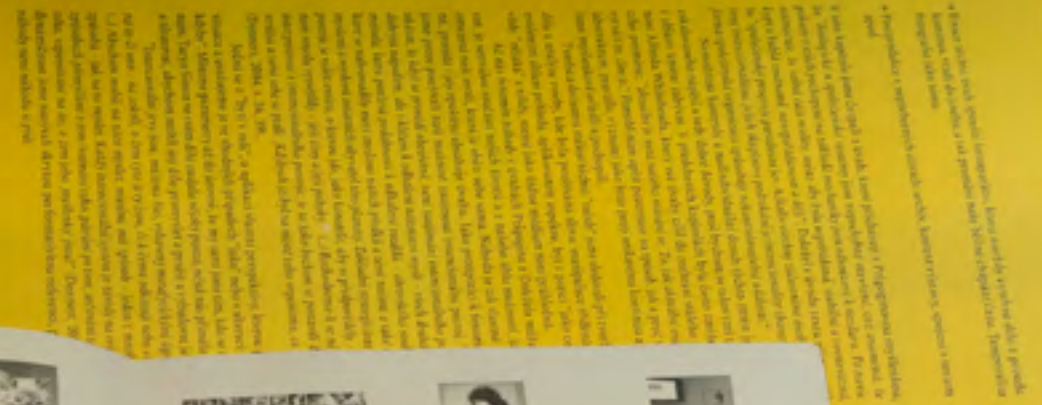
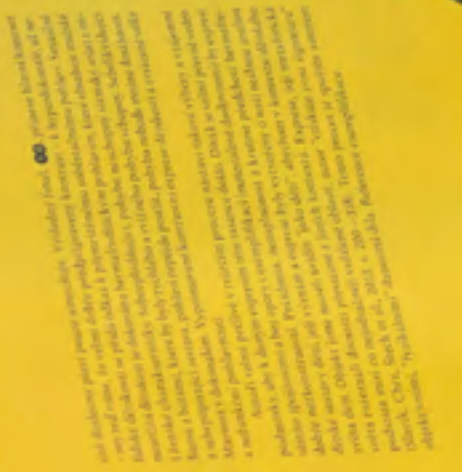

Espresso a denotace

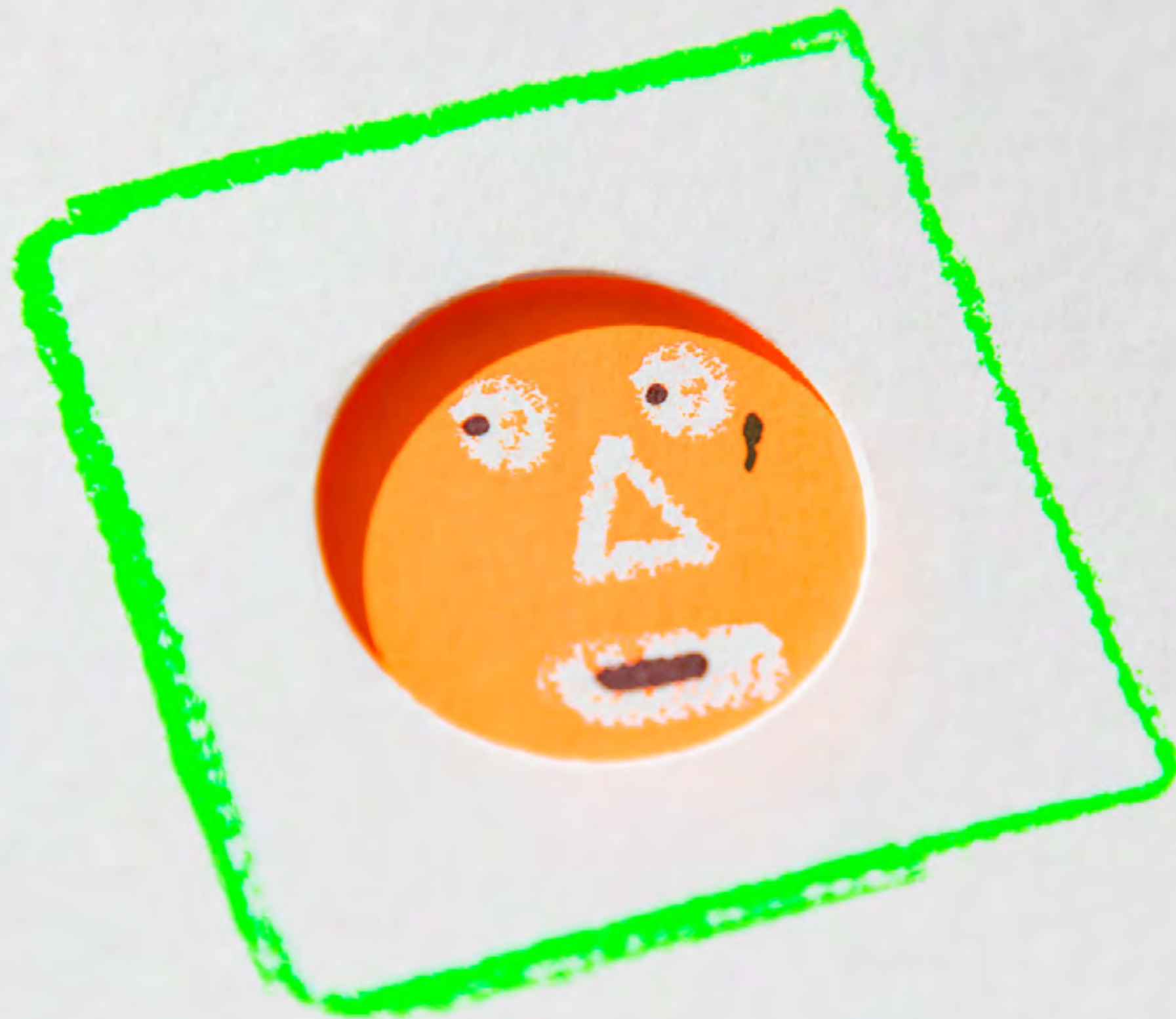

Expres, vztahy a procesy“
m textů, kreseb a grafik,
plečným polem zájmu je
její druhy a způsob její
ativity. Činnostní a tvořivý
er exprese tato publikace
huje interaktivním pojetím
vé části, kde jsou graficky
cované úkoly určené malým dětem
matech Les, Zahrada, Jiná slova,
oti a Strašidla, zatímco text je
řován k dospělému čtenáři, učitel,
átorovi či zájemci o vizuální obor.

Expres je tak v této publikaci zkoumána
e třech rovinách: v její konkrétní
činnostní tvořivé oblasti – dokreslování,
přehýbání, spojování v obrazové
části; v jejím umělecky závažném,
aktuálním a vlivném uchopení – analýza
nedávných projektů galerie Rudolfinum;
a nakonec v jejím teoretickém
zdůvodnění a pojmovém ukotvení.

Kateřina Dytrtová
Martin Raudenský

„To je mi démon!
Nakresli si a spoutej ho.“

64 65

Expres, vztahy a procesy“
m textů, kreseb a grafik,
lečným polem zájmu je
její druhy a způsob její
ativity. Činnostní a tvořivý
er exprese tato publikace
uje interaktivním pojetím
vé části, kde jsou graficky
cované úkoly určené malým dětem
atech Les, Zahrada, Jiná slova,
oti a Strašidla, zatímco text je
řován k dospělému čtenáři, učiteli,
átorovi či zájemci o vizuální obor.

xprese je tak v této publikaci zkoumána
e třech rovinách: v její konkrétní
činnosti tvořivé oblasti — dokreslování,
přehýbání, spojování v obrazové
části; v jejím umělecky závažném,
aktuálním a vlivném uchopení — analýza
nedávných projektů galerie Rudolfinum;
a nakonec v jejím teoretickém
zdůvodnění a pojmovém ukotvení.

Kateřina Dytrtová
Martin Raudenský

78 79

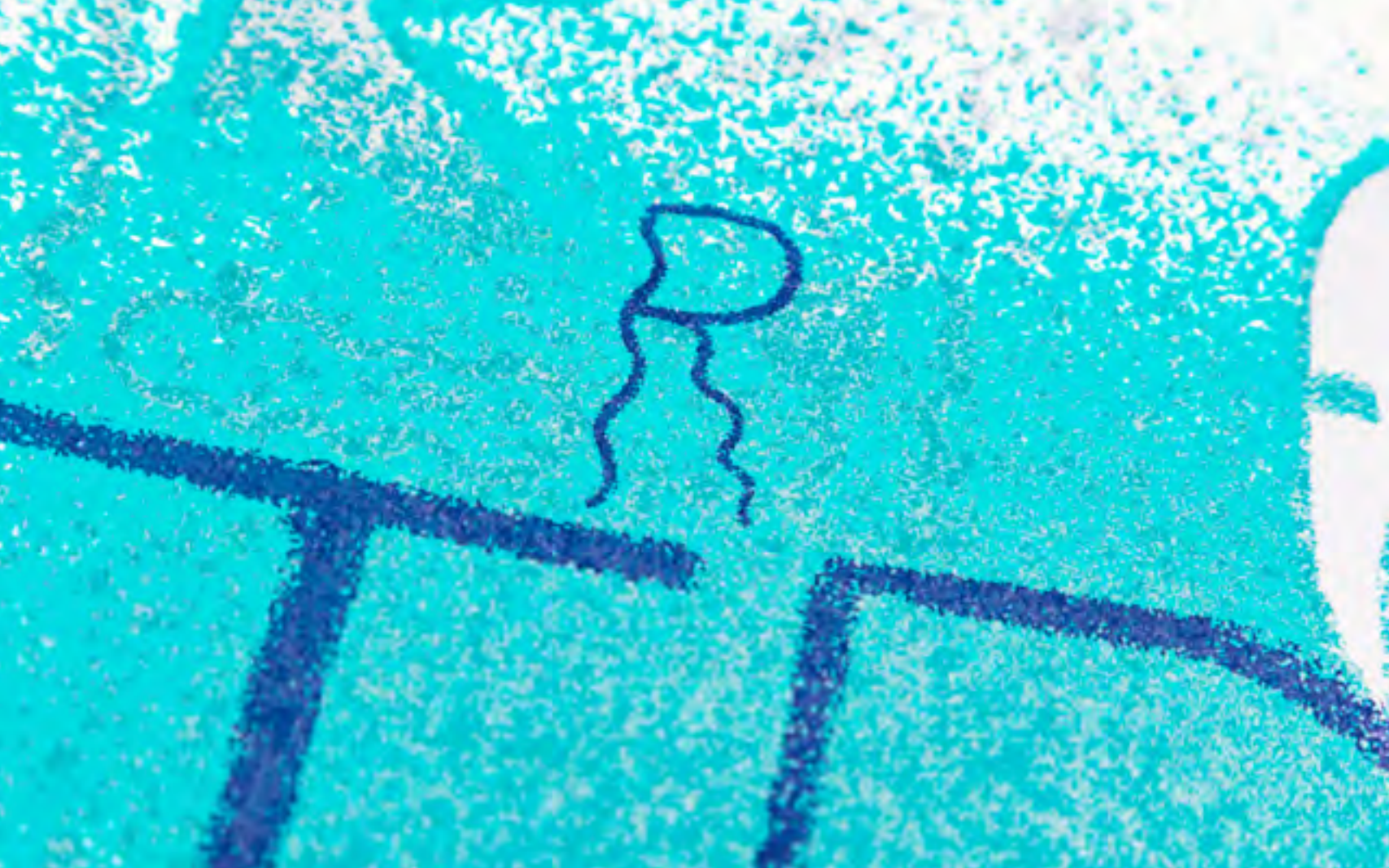

To j

Cinknutí nůžek

新進

The basis of both books is formed with theoretical text with attachments. The attachments offer an art education program that includes tasks, game plans, and assignments.

...se provádí obezřetně, není zaujímání intencionální postoj. "Pokusím se
náhoda, která používá podobnosti k odhalení tajemství mysli – všech druhů mysli. Je to
myslemi a myslemi ostatních obyvatel této planety. Základní strategií intencionálního
postoje je vidět entitu, o kterou jde, jako konatele, aby se předpověděly – a tím, v jed-
nom smyslu vysvětlily – její činy a její pohyby.⁶² (...) Rozhodneme-li se nějakou entitu
interpretovat z intencionálního postoje, je to jako bychom se postavili do role jejího
strážce a sami sebe se ptali: „Kdybych já byl na místě toho organismu, co bych dělal?“

(Dennett, 2004, s. 34, 39).

Jedná se o "bytí v roli", o aplikaci vlastní perspektivy, kterou protkáváme
situace a uvažujeme je ve vhodných případech "jako" nebo v alteraci: "co by bylo
kdyby". Měníme parametry až do úrovně, že my sami jsme tím, kdo se dívá naproti
nám. Taryn Simon ve svém díle zaujala nějaký postoj, nějak nás přiměla se zamyslet
a alterovat, abychom mohli její dílo promyslet a prožít a vybudovat jeho význam.

"Intencionální jevy jsou, můžeme říci, vybaveny metafyzickými šípy, které míří
na to či ono – na cokoli, o čem tyto jevy jsou, či k čemu odkazují nebo co naznačují.
(...) Abychom mohli na něco myslet, musíme mít způsob – jeden z mnoha možných
způsobů – jak na to myslet. Každý intencionální systém je závislý na svých zvláštních
toho, vzpomínání na to), o čem jeho 'myšlenky' jsou?" (Dennett, 2004, s. 42). Tuto
náhody není náhodu si přát.

Jak je c
expresiv
se jedná,
Vnímáme
plánu a vy
s názvem a
notaci stejně
celá oblast hud
(absolutnost hu
Malá Strana (a
proměny. Jedná se
a jí teprve teď vytv
ku mešního zlata"
odkaz k baroknímu
dostavila exprese
protože své
Dyna

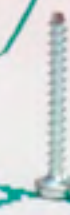
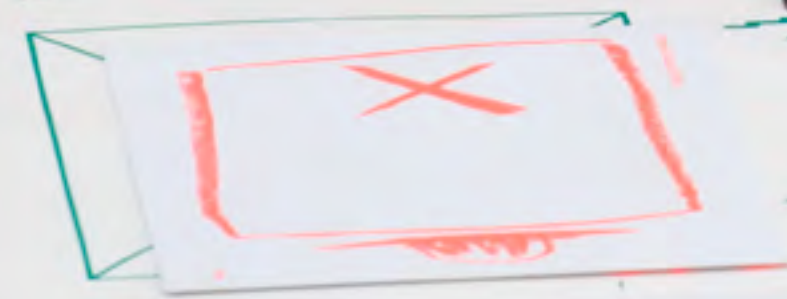
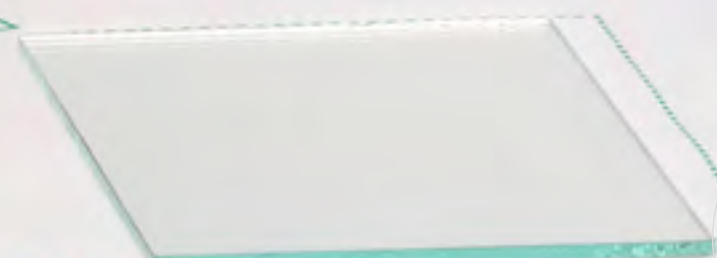
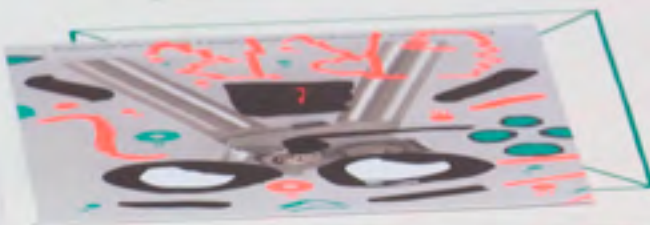

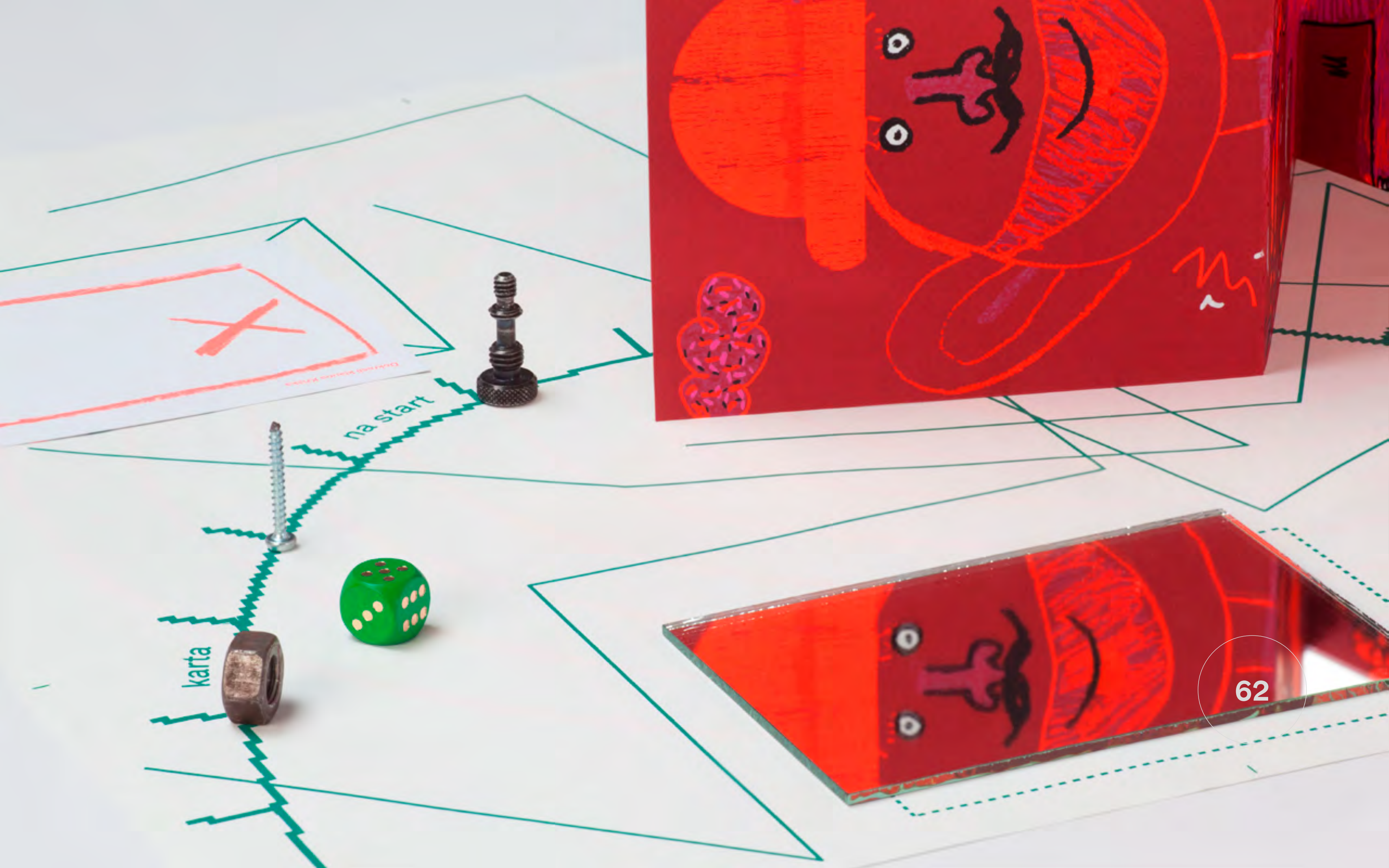

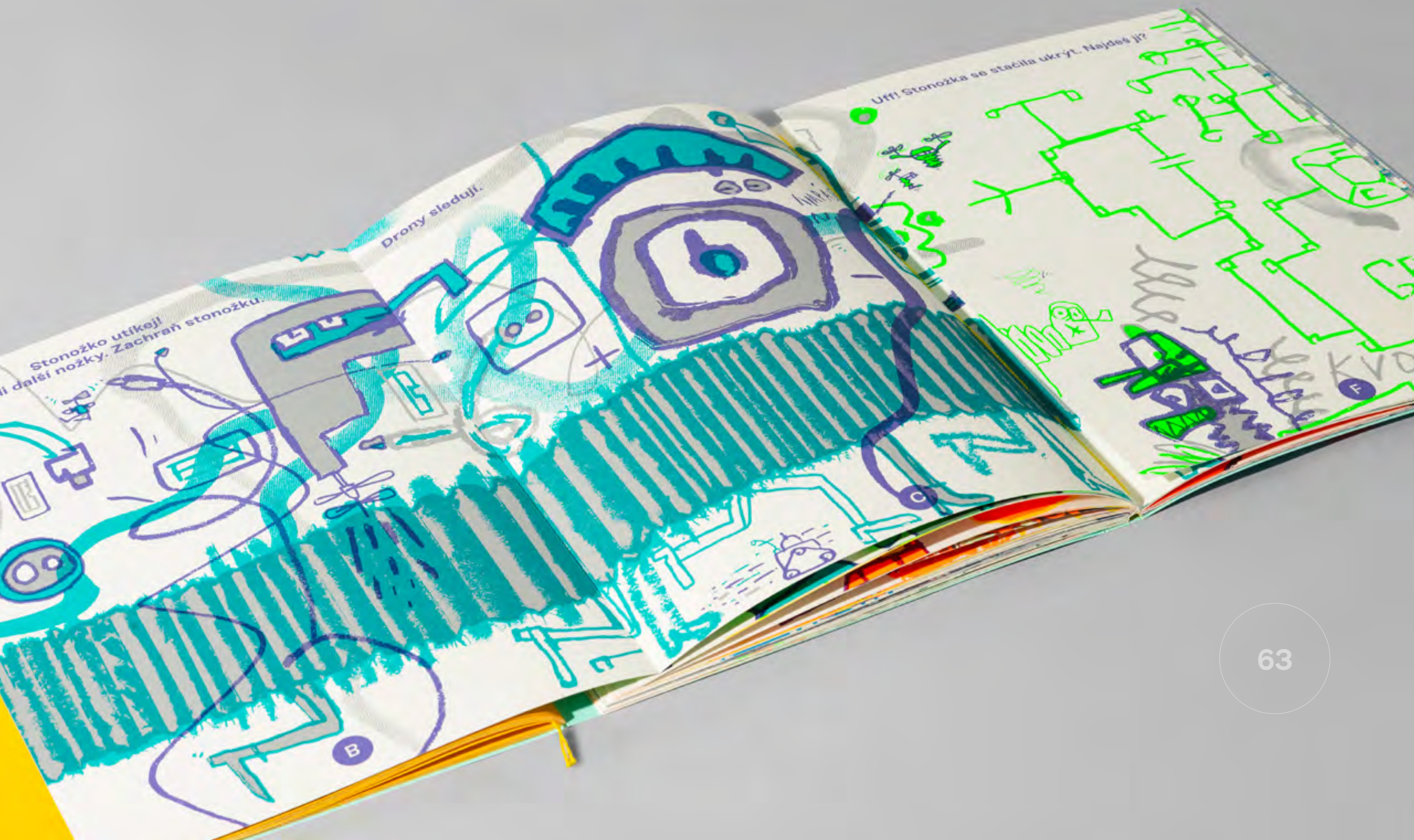

karta

na start

The publication stems from a proposition that the meaning of an artwork is being constructed by means of its functional links “about the surroundings”. It deploys an analysis based on Goodman’s terms ‘denotation’, ‘exemplification’, and ‘expression’ to examine visual projects, their inner compositions and the subsequent values.

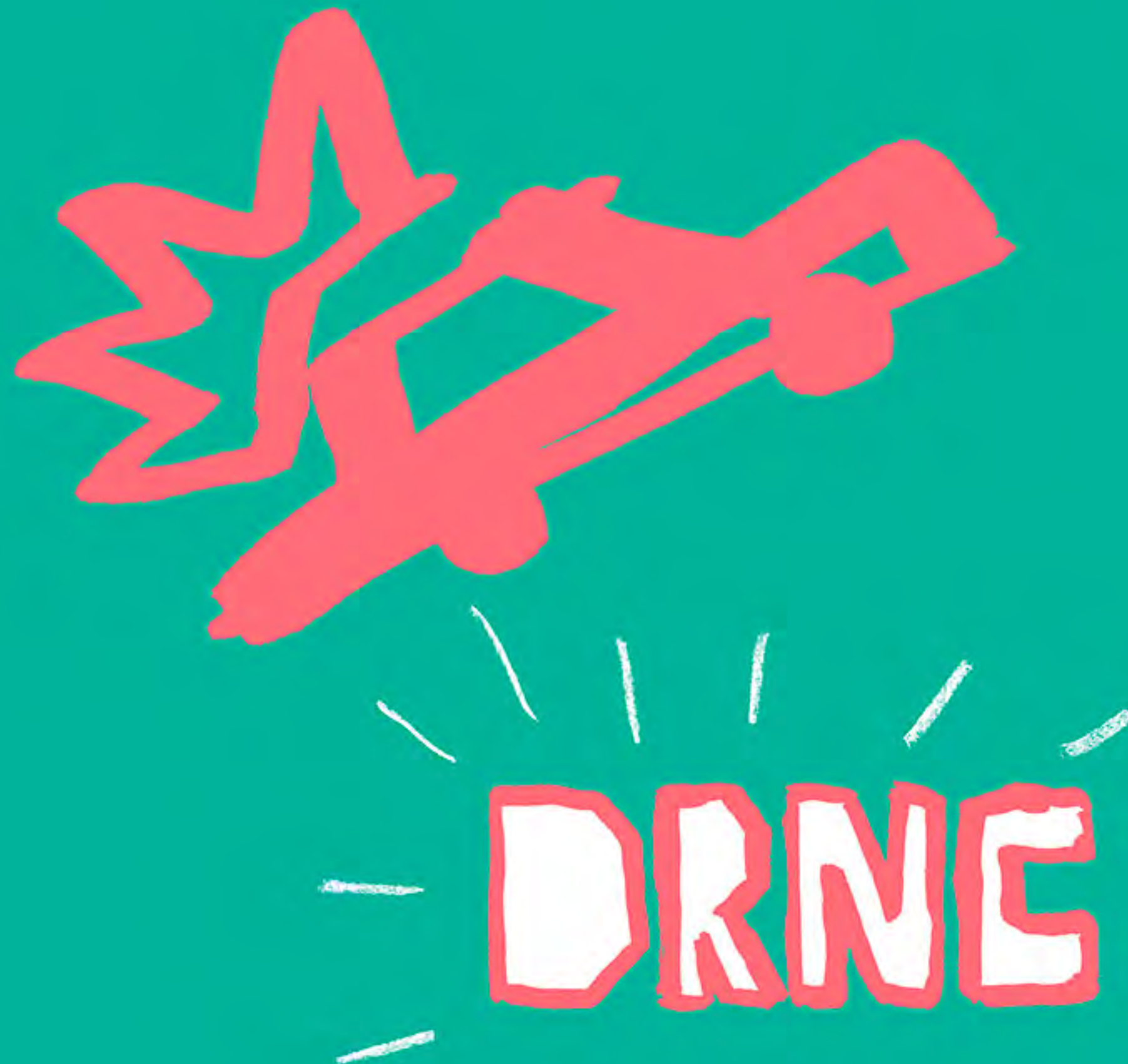

In the book, the authors raise following questions:

- What elements of an object determines its difference from an ordinary object, to quantify it as a work of art?**
- What aspects of a work of art serves as the vehicle for the expression or communication of the message it intends to convey?**
- What are the most common problems when incorporating contemporary art into art education frameworks?**

ROZHOVOR SE SMAULIKY

lucika
Eliska
MISA

1. $x + 250 = 900$ (4.)

$\begin{array}{r} 7489 \\ 5218 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 43741 \text{ rk.} \\ -25800 \\ \hline \end{array}$
$\begin{array}{r} 5592 \\ 4 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 42687 \\ \cdot 9 \\ \hline \end{array}$
$508 : 4 =$	$5.18 =$
$4 -$	$75 : 5 =$
$57 -$	$69 - 26 =$

$62715 : 37 =$

$18 : 3 =$

miliard 16. tisíc
+ stašinc 8. tisíc

5

l

In the book, the authors raise following questions:

- How does gallery education use the didactic aspects contained within the author's art, to create suitable learning situations?**
- How could we offer insight into the process of contemporary artistic thinking?**
- How do we incorporate this knowledge into the teaching of students as well as children?**

AM

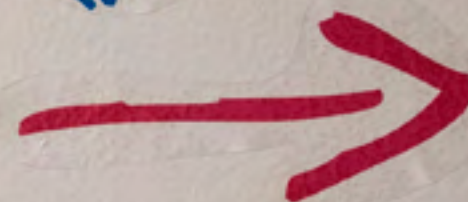

சிவந்தா

AM

The publication's visual part often thematizes the metaphor. The children's visual projects employ the method of “visual metaphor “ and work with the changeable role of usual objects, which implies ways of abandoning literality, perceiving change of meaning by altering the aspect, and learning to establish multiple meaning by means of visual metaphor.

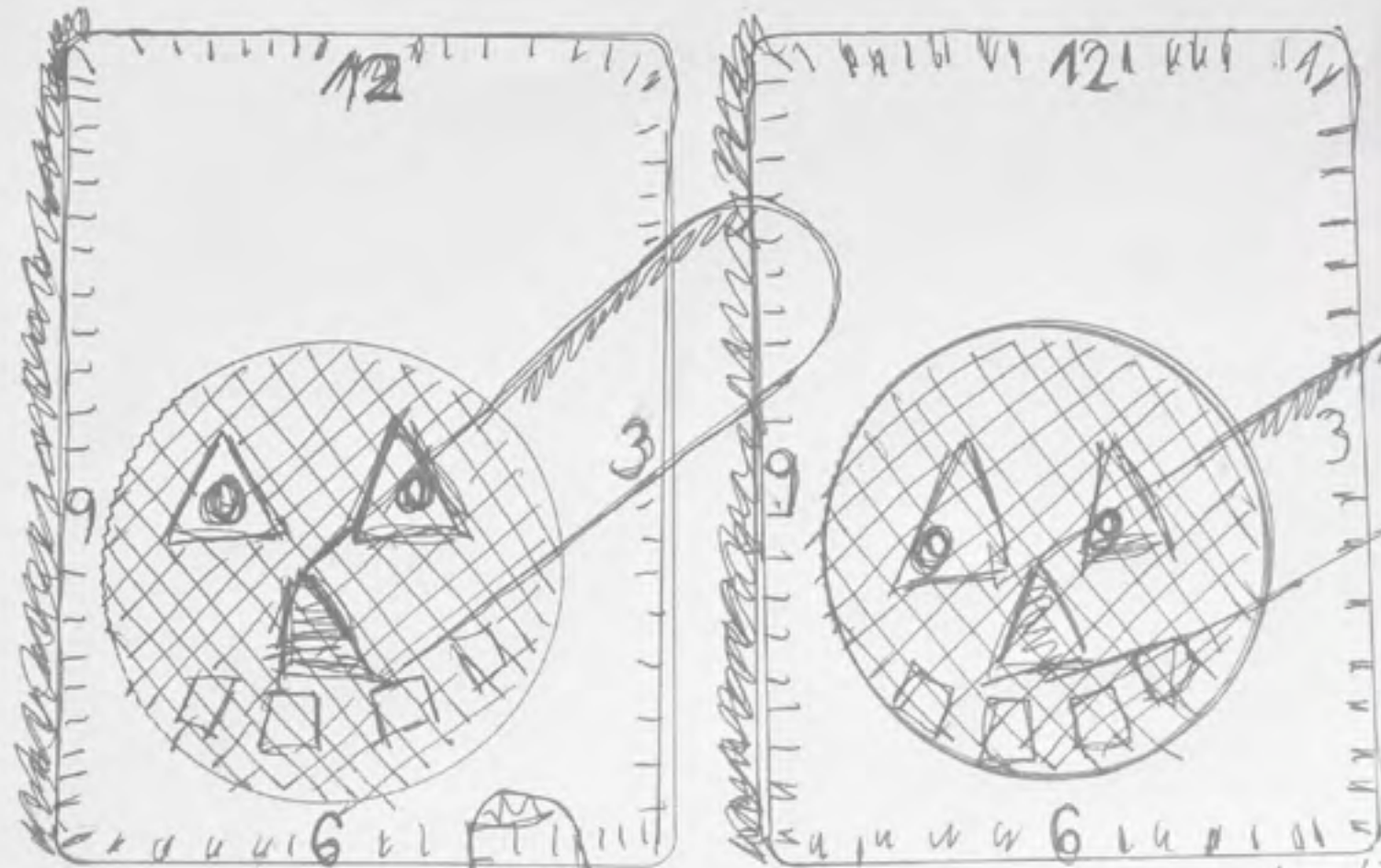

KLÁRA BIAHOUTOVÁ
5. lida (2-)

SÝTKO NA ČAJ

Živé Hodiny Ktevé hýbou očima 5. roč.
(motel kavy)

VIČKO OD PROPISU

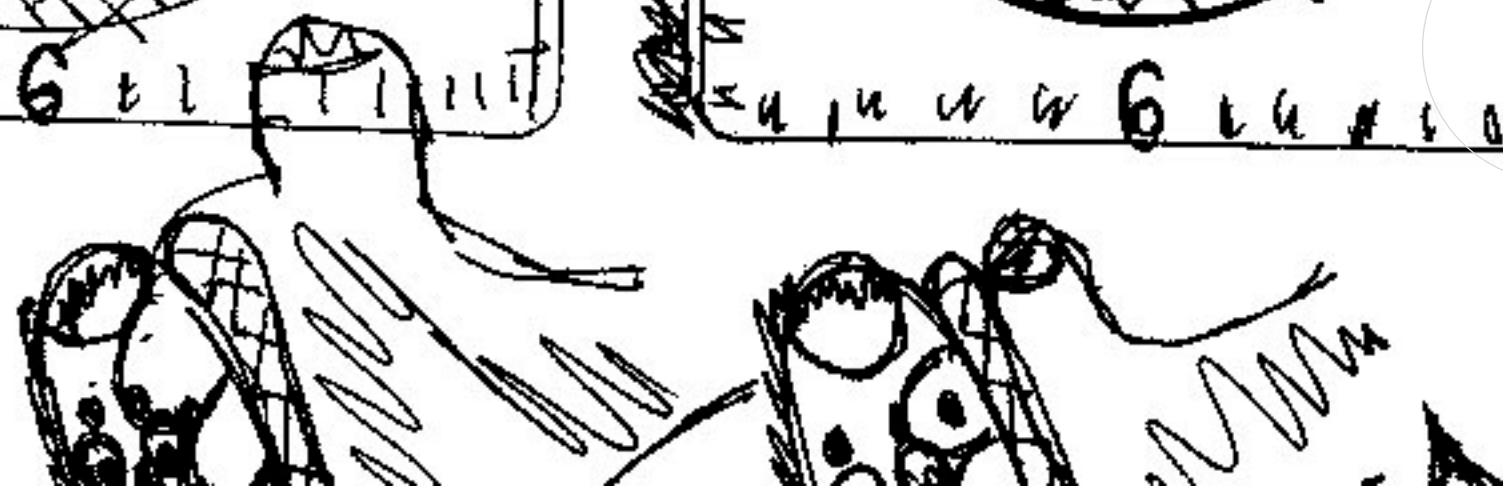
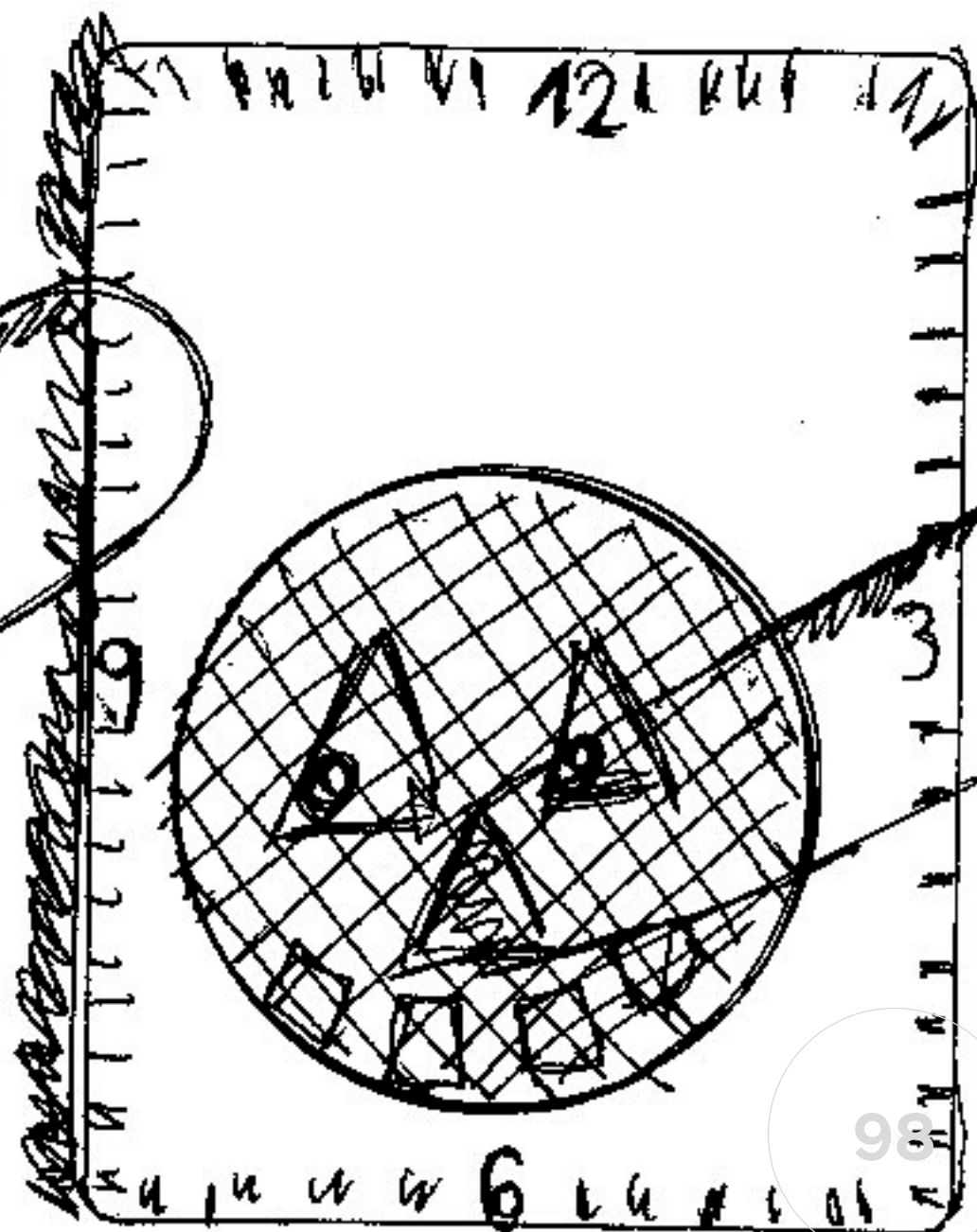
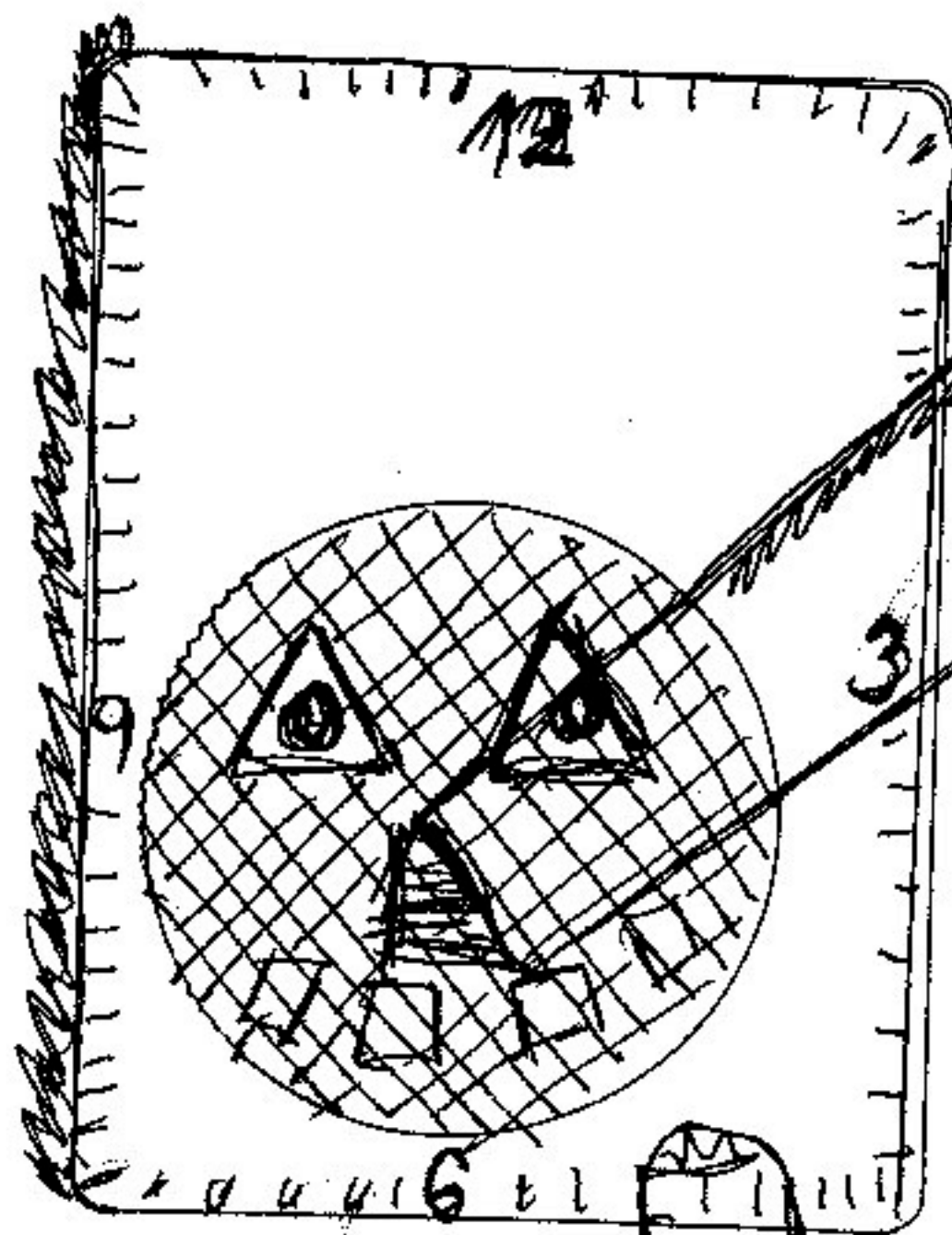
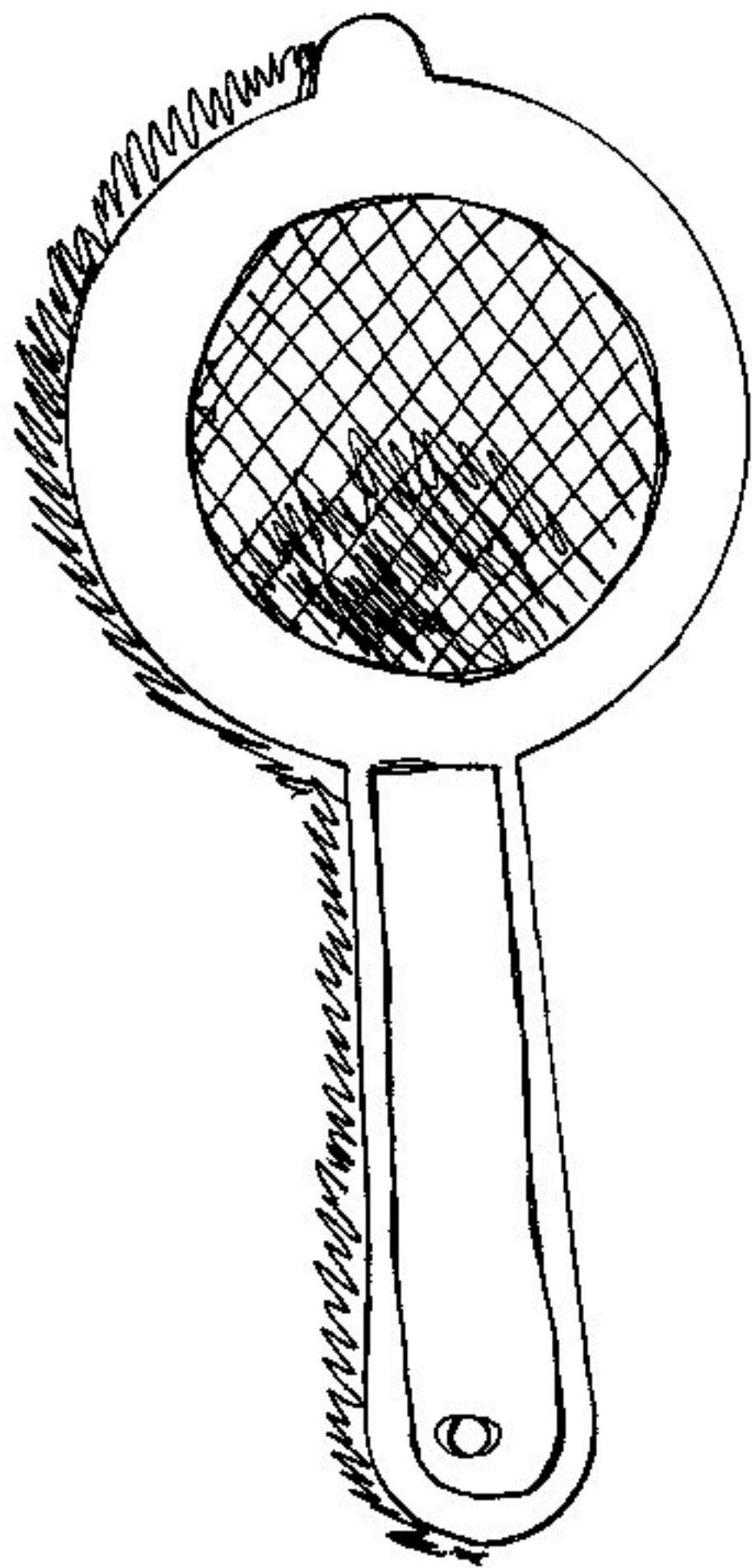
JAK RUKA OTEVÍRÁ VIČKO

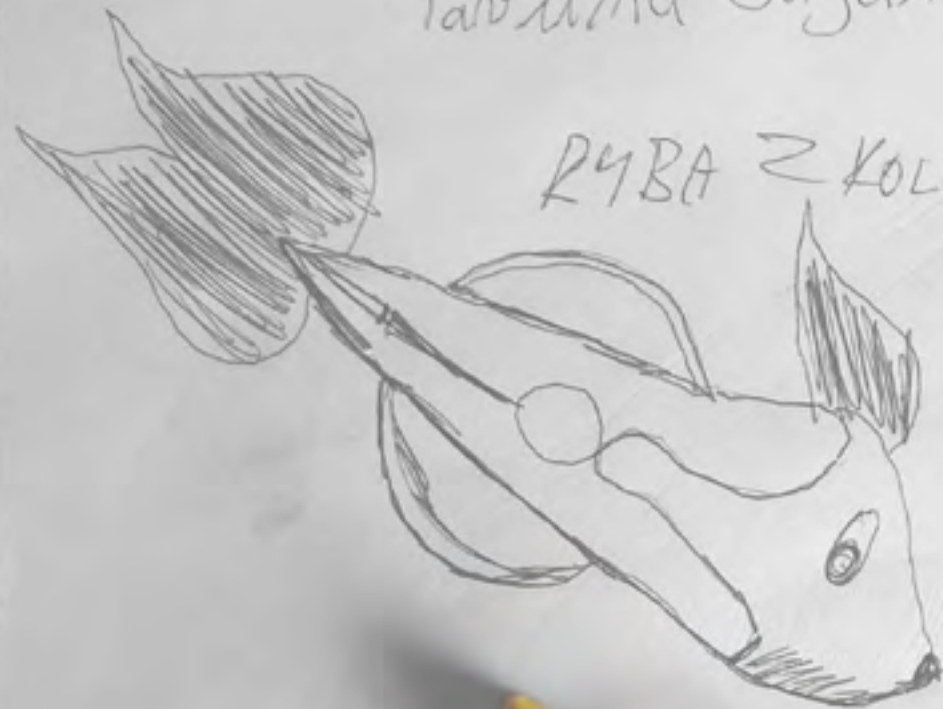

Paulína Šafářová (2)

RYBA Z KOLÍČKU

RYBAŘ Z
KALOSTVÍ
OTVÍRÁ KUŠEL
NA RIBY.

RYBAŘ
CHÍTIL
RIBY.

VEŠÁK

Raketa

NANUK

Noční
strašidlo

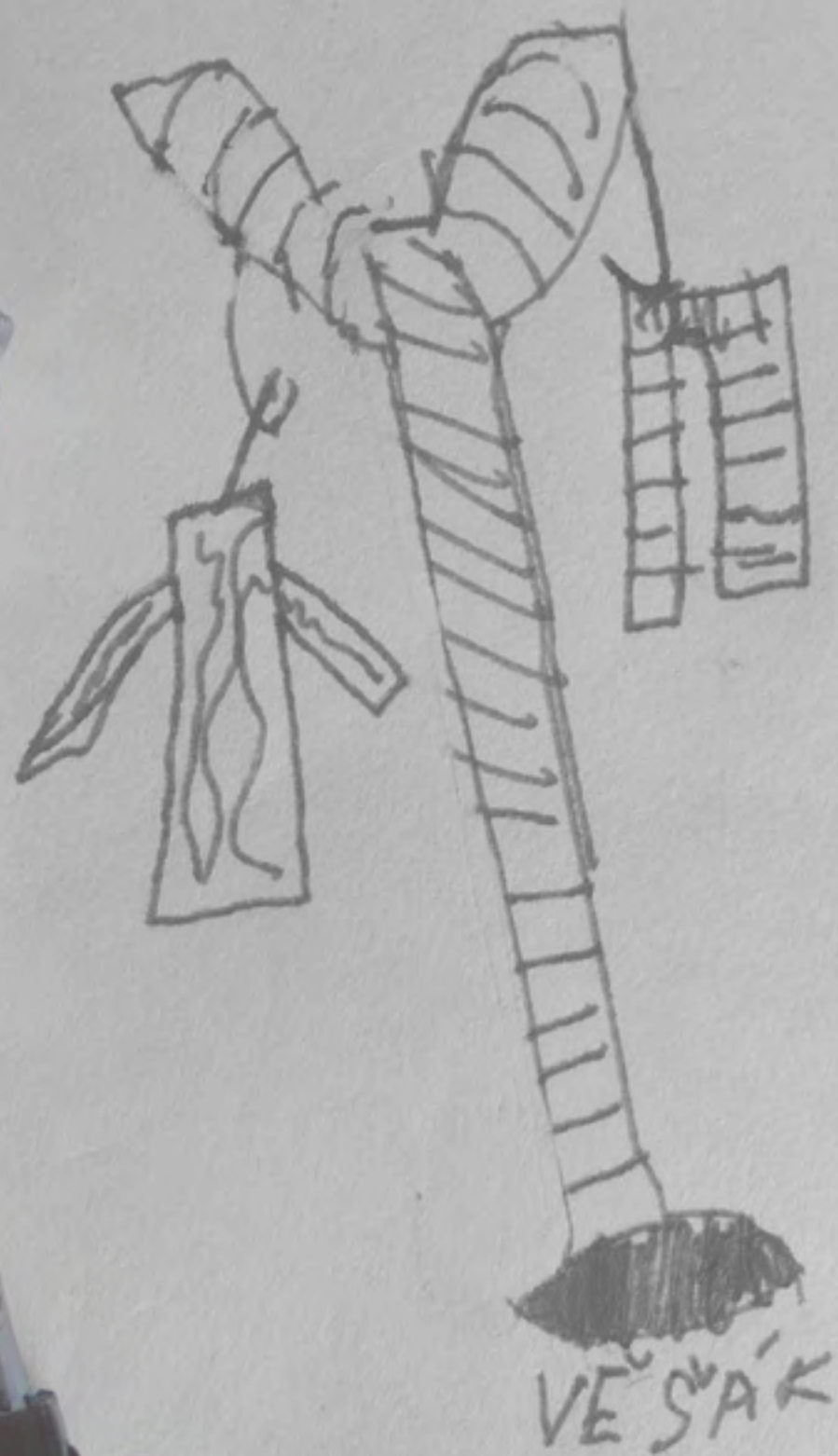

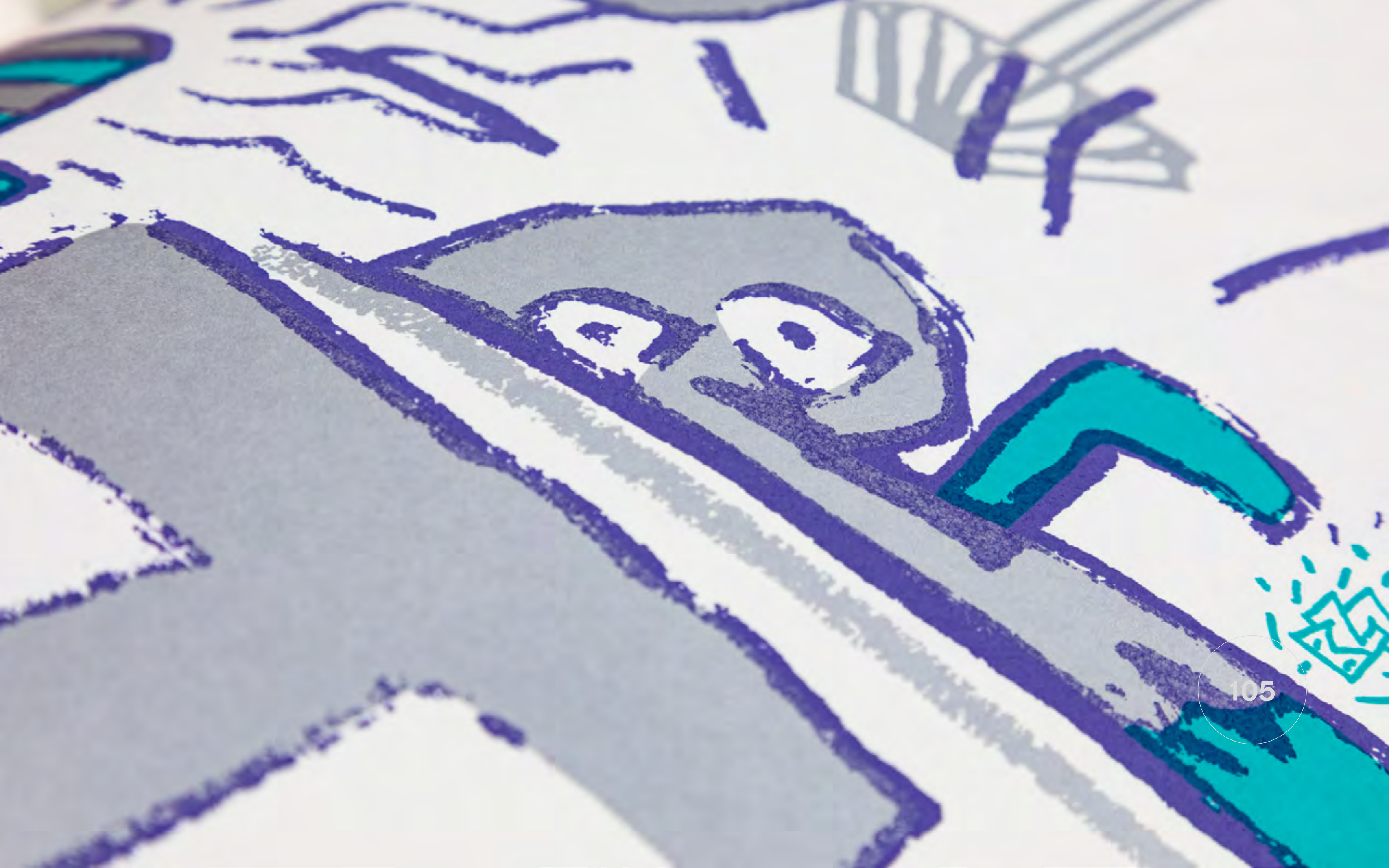

Jaroslav
Reichmann
4.12.1 (1-2)

SSSSS!
JA TE UŠKR-
TIMHAHAHA.

HRSSSS!

KAPITOLA ČTVRTÁ

KAPITOLA ČTVRTÁ

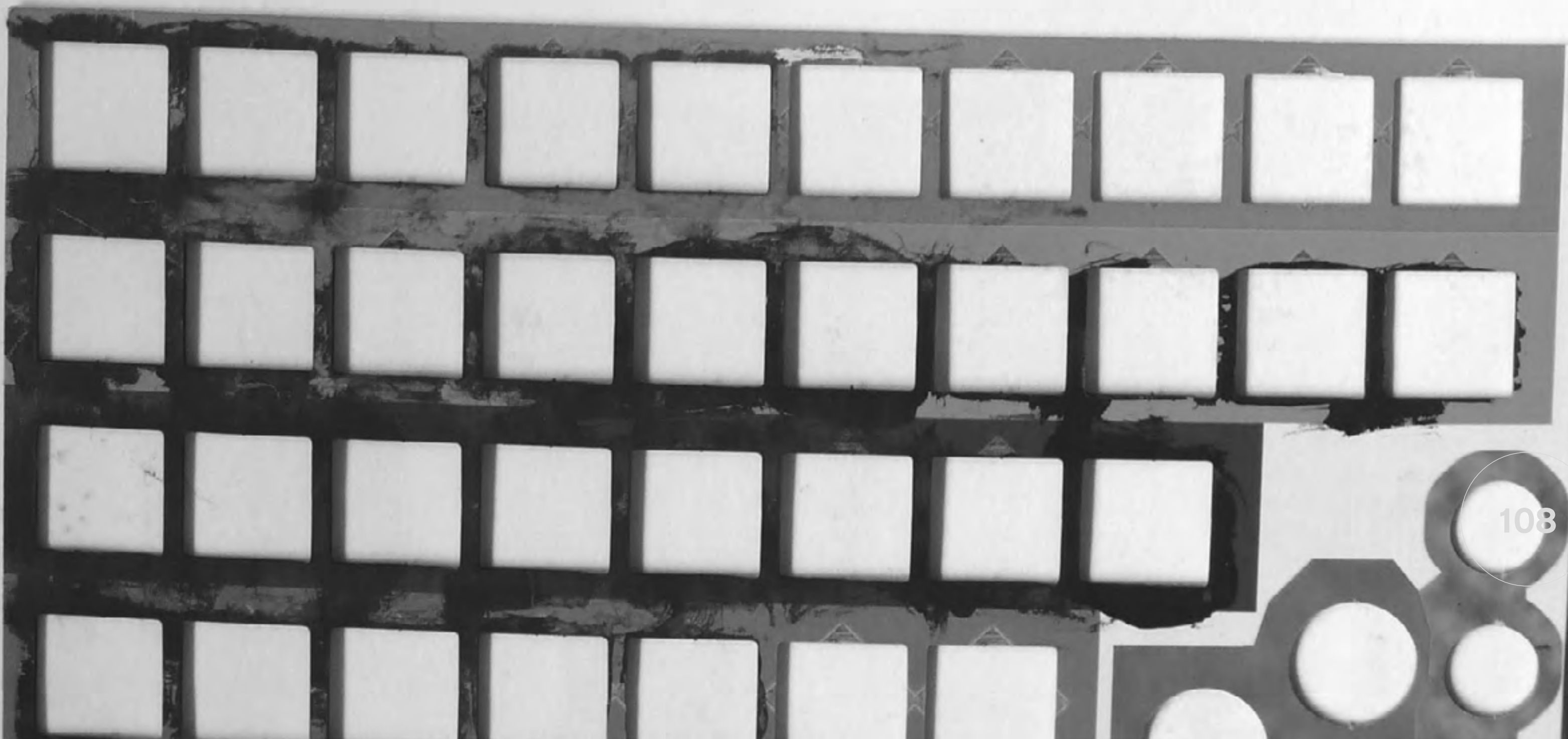
KAPITOLA ČTVRTÁ

KAPITOLA ČTVRTÁ

KAPITOLA ČTVRTÁ

KAPITOLA ČTVRTÁ

The publications are aimed at the community of teachers and PhD students of art education. Through collaborative connections in such community, school children and students of art disciplines at all types of schools can work with the materials.

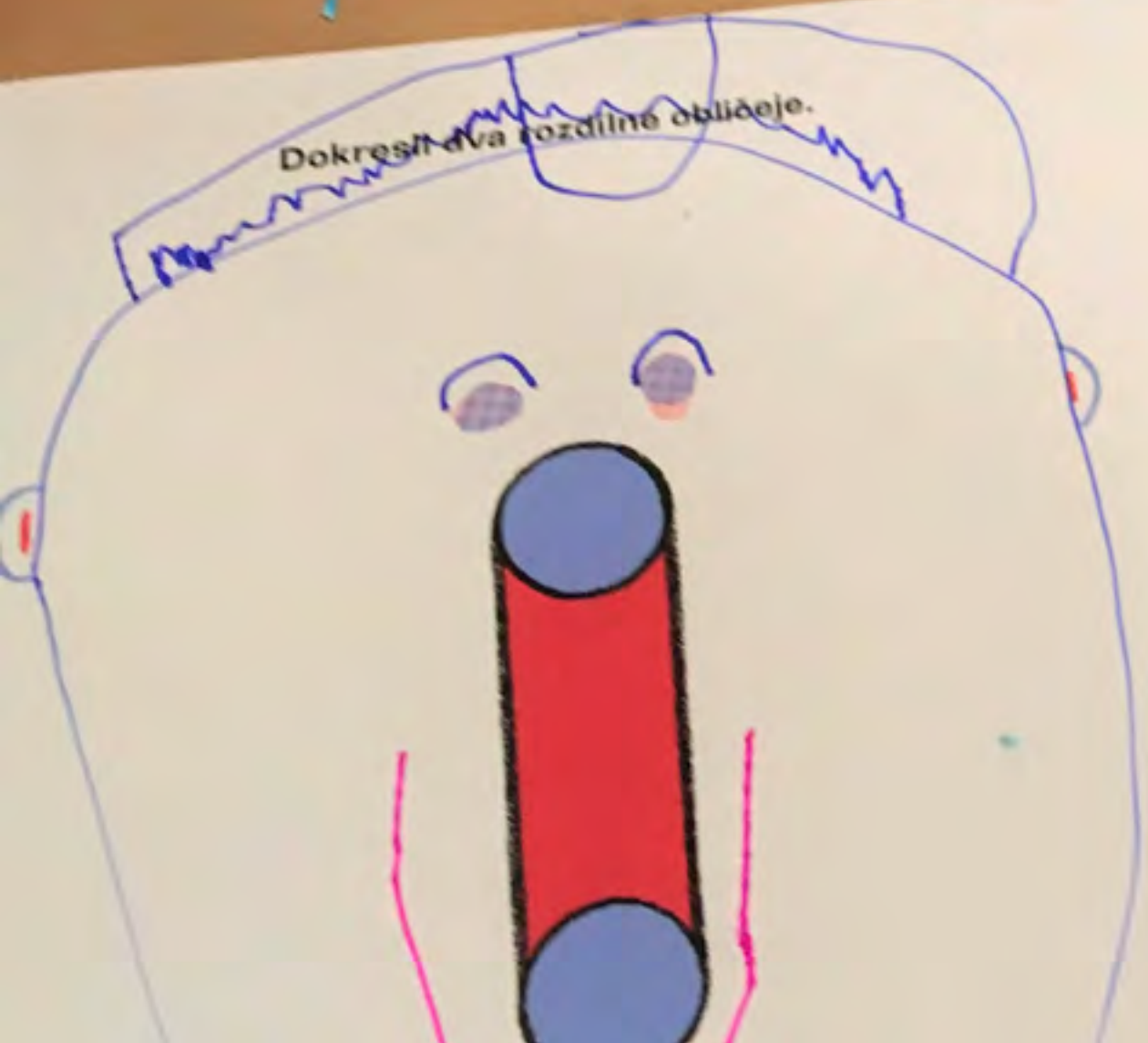
Wynne Miller

Dokresli duhové bubliny.

Jedním uchem dovnitř, druhým ven.

Veselý a zamračený.

Dokresli dva rozdílné obličej.

Ice útočí!

Stonožko utí!

Dokresli další nožky. Za

FD

VVRR

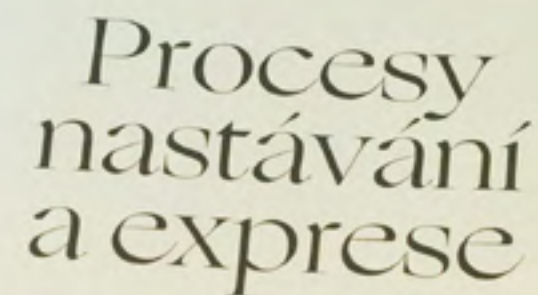

Autori publikovali výskum, ktorý mal za cieľ zistiť, ako sa rodičia spracovávajú s výskrivami svojich detí. Výskum bol zameraný na rodičov detí vo veku 12 až 18 rokov, ktorí boli oslovení prostredníctvom sociálnych médií. Výskum bol zameraný na rodičov, ktorí mali deti vo veku 12 až 18 rokov, ktorí boli oslovení prostredníctvom sociálnych médií. Výskum bol zameraný na rodičov, ktorí mali deti vo veku 12 až 18 rokov, ktorí boli oslovení prostredníctvom sociálnych médií.

Téma kapitoly:
Činnosti a aktivity ve vztahu k významu – každý aktuální předmět je nářím z důvodů své aktivity. Nastáváme při podmiňkách vyvolání minulosti – performativní fenomén referenci, Způsob nastavení jako různé charakteristické časy. Podmínky procesu vedoucích k významu a expresi – jak se s tím naučí, co podmiňuje něco jiného. Otrah jako pozvolná, význam jako komunikačně vztahová kategorie, vnímání ve spojitosti s myšlenkou.

„Člověk v jedném okamžiku v sobě soustřeďuje zabavení své vlastní minulosti a je jejím evokátorem. Vt evokátovi v člověku s jedním takovým okamžikem je člověk v celku své vlastní historie ubrzděn“ (Whitehead, 1998, s. 25).

Whitheadovy (Whithead, 1999, s. 25):
 Aktualita není nic, to jsou, ale čím se stáváme, čím jsme v procesu stávání.
 Přítomnost je to, co jsme v čase přítomnosti byt. Máme odlišit nejen podíl, který patří
 minulosti, a podíl, který patří přítomnosti, ale budoucí podíl, který patří přítomnosti,
 a podíl, který patří aktualitě. Aktualita je tedy náleží stánu je. To, jak aktualita
 existuje, závisí na čase je (Zucka in Whithead, 1999, s. 73).

[illegible]

maxima MH80-5

CELEN B.V.

maxima MH80-5

K

Reflections on the disciplinary roles of theoreticians, artists, animators and teachers appear in the text. The publication aims to deepen communication amongst these roles and to contribute to teaching in the field of visual arts with traits of an experiment with a tendency towards contemporary visual strategies and other recycled uses.

ZADATYMI
BRONZENÍ V MÁŠINĚ

EXPRESSE, VZTAHY A PROCESSY

PRACOVNÍ SEŠIT

TEORETICKÁ ČÁST

Thank you for your attention.